Sandhed; hvor skulde hun kunne være andet med sine Længsler og Drømme og Forventninger — og saa Virkeligheden.

Saadanne stakkels Kvinder kjender Alvilde Prydz godt, og hun skildrer dem godt i al deres Ensidighed.

Men hvad vil hun sige, hvad vil hun lære os med sine Fortællinger, hun har vel ikke blot fortalt for at fortælle, — i vore Dage spørger man jo al Tid efter Mening, efter Tendens.

Ja, om hun netop *vil* lære os det ved sin Bog, som jeg har faaet ud af den, det tør jeg ikke indestaa for — skjønt jeg for Resten tror det —, derimod tør jeg nok paastaa, at hun *kan* lære os det. Jeg mener, at det fra hver Side i Bogen lyder til os: I maa opdrage Jeres Pigebørn anderledes, helt anderledes; I maa ikke lade dem leve i den Tro, at der kun er *én* Ting, som har Værd i Livet, og det er Kjærlighed mellem Mand og Kvinde, og I maa ikke lade dem faa Lov at bilde sig ind, at naar *han* kommer, som elsker dem og som de kan elske, saa er Lykken der, og saa gjælder det kun at gribe den og holde den fast. I maa lære dem, at der er andet i denne Verden at elske og at leve for end en Mand, at der er mange, mange Mennesker, som trænger til Kjærlighed, at der er noget, som hedder Ideer og noget, som hedder Arbejde, og at begge Dele er Kjærlighed værd. I maa lære dem, at Livet først og fremmest er Arbejde, Arbejde indad til paa sig selv og udadtil i Samfundet. Og I maa fortælle dem, at Kjærligheden og Ægteskabet *ogsaa* er et Arbejde og et Ansvar. I maa prøve paa at forklare Jeres Pigebørn, at det er svært for Mand og Kvinde — saa forskjellige som de er blevne ved mange Tiders skæve Opdragelse — at leve sammen og at passe sig til efter hinanden — og I maa ogsaa fortælle dem om det Ansvar, de har overfor den kommende Slægt.

Ja, alt det maner Bogen til, synes jeg, og meget mere; den fører ogsaa alvorlig Tale til Mændene. Og den sammenfatter alt hvad den har at sige i de Ord, som lægges i Munden paa en letsindig Ægtemand: »*Skulde det blive anderledes, trængte man saa at sige en ny Kvindetypus.*"

Denne ny Kvindetypus er i Færd med at danne sig, det er der ingen Tvivl om, og Bøger som denne, der viser os al den Elendighed, som det romantiske Afguderi med Kjærlig-